

Rellotge de sol de Cal Garbat

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de les Balears, 12
Alçada: 136

Coordenades:

Latitud: 41.51993
Longitud: 2.35826
UTM Est (X): 446455
UTM Nord (Y): 4596676

Classificació

Número de fitxa: 08214 - 343
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: només conserva el gnòmon.
Protecció: Inexistent
Número inventari: Si (IPA 9298)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 6669801DF4966N0001TT
Fitxes associades:
[Fàbrica de Cal Garbat](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 10/03/2015 - 01:00

Descripció

Relloctge de sol, de superfície oval i del tipus vertical declinant, ubicat a l'antiga fàbrica tèxtil situada entre els carrers Llibertat, Balears, Mn Cinto Verdaguer i Torrent d'en Daniel. El quadrant està pintat entre dues finestres de la planta pis de la façana orientada a sud-est, perpendicular al ràfec que dona al carrer Balears. Està molt esborrat. No obstant això s'aprecien algunes de les línies horàries que estaven esgrafiades superficialment a l'arrebossat de la paret i el marc del quadrant, d'uns 6 a 8 centímetres d'amplada. El gnòmon de vareta és de secció circular, collat a la part superior del quadrant i amb cabota arrodonida. Hi ha la línia que marca les dotze del migdia i a la seva dreta es poden comptabilitzar fins a quatre línies que baixen formant un angle agut fins al marc del rellotge. Al costat esquerra estan gairebé esborrades. Les xifres horàries no es llegeixen.

Observacions:

Aquest rellotge de sol consta des de l'any 2005, a l'inventari de la Societat Catalana de Gnomònica, amb el número de referència 2705.

Història

El fundador de la fàbrica fou Jaume Vives i Bonamusa. El nom de Cal Garbat és l'aplicació del malnom popular que tenia. El 1869 tenia 74 telers manuals; el 1879 en tenia 28 de manuals i 16 de mecànics.

Llavors ja es coneixia amb el nom de "Hijos de J. Vives Bonamusa".

L'any 1900 tenia 76 telers mecànics moguts a vapor, 12 telers comuns, manyeria pròpia, tint i blanqueig. Aquest darrer era un edifici que hi havia prop del Camí del mig amb una extensió de terra per estendre i assecar les teles. El Torrent del blanqueig era el camí d'accés a aquest indret.

L'any 1917 es produeix un altre salt generacional i es coneix amb el nom de "Hijo y nieta de J. Vives Bonamusa", amb 162 telers. Ja el 1926 passa a dir-se "Antoni Vives" amb només 58 telers. Tanca l'any 1930.

Després de la Guerra Civil, el senyor Francisco Canals Corbatera, instal·la 34 telers que treballen fins els anys 70. també acollí l'empresa Textil Marro que més tard es coneixeria com Vilassar Textil i s'instal·laria al Camí de Mataró.

Bibliografia

ABRIL, J.M; ANDREU, J.; BENITO, P.; CASANOVAS, J.; MAS, MT. I SAMON, J.(1988). De menestrals a teixidors. Dos segles d'industrialització a Vilassar. Museu Municipal de Vilassar.

GENERALITAT DE CATALAUNYA (1991). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Vilassar de Dalt.

www.gnomonica.cat

